

Øget aktivitet i luftrummet

Af Jørgen Nielsen

Hver sommer arrangerer Dansk Flyvedueklub flyveduetræf hvor man kan opleve forskellige dueracer i luften i klassisk flyvedressur ligesom i racernes guldalder før 1900-tallets begyndelse.

Overskriften skal ikke alarmere Hjemmeværnets Luftmeldekorps eller Flyvevåbenets Efterretningstjeneste, hvis det da har en sådan. Overskriften skal kort og konkret udtrykke min oplevelse den 20. juni 2004 i Gedved hos Elgaard Nielsen, hvor Dansk Flyvedueklub havde et arrangement.

Jørgen Nielsen yderst til venstre betragter duernes tumlen på himlen sammen med duemænd i alle aldre. foto: Stig

Værterne var bosiddende i det smukke, »ollekolle«, Mårhøj Seniorbo, hvor man efter fælles overenskomst havde ret til at holde lidt husdyr. Naboen havde dværghøns og andre havde hund eller kat.

Den pensionerede tømrermester havde bygget et smukt, lille og funktionelt avlsslæg og et lille stolpeslæg, der - husede hans flyveflok på 11 duer - danske tumlinger af flyveduetype i farverne sort, hvid, rød og gul.

For forståelsens skyld skal det nok med, at det, der senere er blevet til "Dansk Tum-ling", blev indført fra Indien, den gang, Danmark var kolonimagt. Den daværende konge havde dem som øjenfynd i sin forlystelseshave. Siden har racen været genstand for stor interesse og stor typeændring.

Det der engang var håndværker-svendes og andres aftenhobby, en flyvetur med tumlingerne, og nakken tilbage for at følge deres flugt i luften, blev afløst af opdrætterkampen om de største pokaler på udstillinger. Denne udstillingsdille ændrede fuldstændig typen på den gamle flyvedue, så den som en af de hæderkronede opdrættede Poul Crone Lund engang sagde: Nu flyver tumlinger kun forvirrede rundt i volieren.

www.biodiverse.dk
©

Nogle få steder fik den gamle type lov at blive. Rundt omkring på tage fandt man for 25 - 30 år siden, da lysten til at genoptage den gamle flyveduetradition pludselig opstod, enkelte gamle stammer »siddende«. De var ikke i træning og blev vist kun holdt af veneration, men de var udgangsmaterialet til det vi har idag. Det der blev præsenteret på flyveduetræffet i Gedved.

For en halv snes år siden var jeg også til flyveduetræf. Dengang var vi imponerede over, at duerne fulgtes ad, og hvis een enkelt gang var oppe at ride på halen (Begyndelse til baglæns kolbøtte - »tumling« lød der et næh og ih fra de forsamlede.

De elleve duer blev sluppet (lukket ud) og flaget til at markere med blev sat op (en ca. tre m. lang stok med et lille flag på). Duerne søgte hurtigt op, til de var næsten ude af syne, slog i sluttet flok i en stor bue en lang tur ud over marken for at komme tilbage mod os i modvind ikke i en direkte linje, vrikkende afbrudt af smukke baglæns kolbøtter den ene gule endda af tre sammenhængende.

Efter tre kvarter vekslede rækken pludselig flyvehøjde og retning. De forsvandt ud af syne i en retning for få minutter senere at dukke op fra en anden, hele tiden med vrid og kolbøtter.

Danske Tumlinger på himlen over Gedved - øverst til venstre en due midt i en kolbøtte foto: Stig benzon, GDH

Forestil jer femten mand (godt nok ældre, men vel nærmest normalt fungerende) stå på stribe og glo op i lulten til de får hold i nakken og bare stadig udstøder anerkendende NÆH og IHer.

Da tiden var inde, tog flyveleder Elgaard flaget ned, og på mindre end fem minutter var alle elleve duer inde i det lille flyvedueslæg og fik deres belønning (lidt gode frø).

Hvor mange dueunger, der er gået køkkenvejen for at skabe en sådan ensartet flyvedueflok fik jeg ikke spurgt om, men ingen tvivl om, at duerne skal sorteres, og at der næsten hver dag skal trænes for at opnå et sådant resultat.